

Havn. Det er naturligvis vanskeligt at træffe en retfærdig Afgørelse paa saadanne Omraader, men man kunde dog nævne forskellige af den Art Afgørelser, som tydelig vise, at Frihavnen nyder en Protektion, som den gamle Havn ikke kan glæde sig ved. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa Enkeltheder, jeg skal blot nævne eet Tilfælde. Da man saa, at Frihavnen ikke blev tilstrækkelig brugt med Hensyn til Modtagelsen af Kul, besluttede man at foreslaa, at der skulde ingen Bolværkspenge skulde svares i Frihavnen alene. Det blev der ikke noget af, men saa gik man en anden Vej, idet man sagde: Lad saa Kul være frit for overhovedet at betale Bolværkspenge ved Havnevæsenets Bolværker baade i den ny og i den gamle Havn. Da man nu omtrent ingen Bolværker havde i den gamle Havn, hvor der løstes Kul, blev det i Virkeligheden en Omgaaen af hele Spørgsmaalet. Resultatet blev, at Frihavnen paa den Maade blev begunstiget til Skade for i alt Fald alle de private Bolværker i den gamle Havn. Da vi have indladt os paa saa stor en Sag som Anlægget af Frihavnen, er det maasse nødvendigt, at man hjælper den paa enhver Maade, men jeg maa dog bestemt advare imod, at Frihavnen's Interesser bestandig skulle komme i første Rinde. Jeg vil tillade mig at spørge det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgtreds (C. Hage), som jo dog ogsaa maa have Interesse for den gamle Havn: Hvorledes gaar det med det Forslag om en Havnebane, som jeg nok tør sige, at det ærede Medlem til Dels var Skyld i blev slaaet ihjel, da det første Gang blev forelagt? Den gamle Havn har aldeles manglet Forbindelse mod Nord, og man har endnu det Særlynd, at Banen ender ved en Kanal, og saa begynder den igen længere Nord paa, men det lille bitte Stykke, der er imellem, er endnu ikke blevet anlagt, medens man anvender Millioner og Millioner i Omegnen af Kjøbenhavn i Nærheden af Frihavnen. Skal den Art Forslag som dette virkelig vinde Bisfald hos den lovgivende Magt, forekommer det mig, at man ikke kan lade være at spørge om, hvorledes det gaar med de Forslag, som den gamle Havn maa kunne forlange gennemførte som en Retfærdigheds-handling, fordi dens Interesser paa saa mange Maader ere blevne skadede af Fri-

havnen. Det kan ikke nytte, at man taler om al den Trafik, som der er kommen ude i Frihavnen. Det er i Virkeligheden slet ikke en Frihavnstrafik, som foregaar derude, den allerstørste Part af den Trafik, som foregaar derude, er taget fra den gamle Havn. Er det todbpligtige Varer, som ere lagte op i Frihavnen for atter at udføres? Nej, det er saa godt som ingen todbpligtige Varer, der ligge der, det er Varer, der lige saa godt kunde ligge i den gamle Havn. Havde man uddybet Løbet og forbedret Forholdene ved Broerne, som ere saa forfærdelige, at ingen Skibe tør riskere at gaa igennem dem, havde man i det hele taget foretaget de Forbedringer, som den gamle Havn kunde kræve, saa havde man nok faaet den fornødne Plads og de fornødne Bathuse til at modtage disse Artiller. Det er meget sandt, at nu ere Bathusene fulde, men som sagt, det er slet ikke med Frihavnsvarer. Det er derfor ikke, som det ærede Medlem sagde, saa mærkeligt, om en Del af Kjøbenhavns Handelsstand stiller sig fjendtlig, fordi den i Virkeligheden er bleven tilfjedesat i mange Henseender. En Del af Kjøbenhavn, nemlig Kristianshavn, har notorisk lidt overordentlig Skade ved alt dette, og jeg har hørt Folk, som havde flere Arbejdere i deres Brød, sige, at nu flytte disse derud, fordi Lejlighederne ere blevne saa billige. Det er jo et Tegns paa, at denne Del af Byen, skønt den er saa nær ved Kjøbenhavns Centrum, ikke længere kan trives, og der er dog mange fortræffelige Pladser ude paa Kristianshavn, ligesom den, som sagt, er i Nærheden af den gamle By's Centrum. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa. Jeg anser det ogsaa for nødvendigt at gøre denne Indrømmelse, og der maa vist gøres mange flere endnu, baade paa det ene og det andet Punkt, men jeg vil henstille til dem, der saa med Sagen at gøre, ikke at glemme den gamle Havn, som allerede paa mange Punkter er bleven tilfjedesat.

Alfred Christensen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgtreds (C. Hage) nævnedes de forskellige Uveje, der kunde tænkes mulige i denne Sag. Den første var jo den, at Summen kunde laanes af Havnevæsenet og Frihavnssejlskabet til Forrentning paa fælles Regning, den anden, at man kunde laane Summen for Frihavns-